

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ

Občanské sdružení Theia ve spolupráci s E.O.N České Budějovice vyhlásilo pro žáky II. stupně základních škol literární soutěž na téma »Řekněte stop šikaně«. Z hlubocké základní školy se soutěže zúčastnila žákyně 9. B. Lenka Nekovářová se svojí povídkou Šikana. Ve středu 5.května 2010 Lenka společně se svojí učitelkou českého jazyka Mgr. Petrou Klomfarovou byly pozvány na slavnostní vyhlášení vítězů soutěže. Lenka své škole a městu žádnou ostudu neudělala. V celkové konkurenci šedesáti povídek získala pěkné čtvrté místo.

Šikana

Navštěvuji devátým rokem základní školu Hluboká nad Vltavou. Mohu říci, že mám opravdu štěstí na své spolužáky. S mojí třídou tvoříme opravdu dobrou partu. Ve všem si pomáháme, fandíme si a navštěvujeme se i mimo školní dobu. Do školy chodím ráda, dokonce i s úsměvem. Samozřejmě každé stádo má svou černou ovci. V naší třídě tomu není jinak. Dříve se pár chlapců neumělo chovat k dívkám. Provokovali a dělali různé schválnosti. Kluci si nejspíš mysleli, že se těmito činy zvýrazní a děvčata si jich budou více všimnout. Ovšem chlapci se přepočítali. Po roce k nám nastoupil nový žák, který si toho všiml. Nenechal nic náhodě a s chlapci si promluvil. Řekl jim, že na škole, kam chodil, se děvčatům dvořil. Nejen, že ho měly dívky rády, ale ani ony na něj nedaly dopustit. Pomáhal jim s různými běžnými věcmi a choval se k nim velice slušně. Poradil klukům, ať místo urážejících vět a nesmyslných provokací zkouší nějaké hezké slovo. Kluci kupodivu poslechli a uvědomili si, že má vlastně pravdu. Od té doby se s třídou smějeme všichni a už nás nikdo neobtěžuje svou negativní činností. Myslím, že se tento problém vyřešil díky novému chlapci.

Co by se dělo, kdyby někdo takový nepřišel? Pokračoval by teror ze strany spolužáků? Můžu s jistotou říci, že ano! Jak se vyhnout těmto situacím? Táhnout se třídou za jeden provaz, podporovat se, nenechávat nikoho stranou, neublížovat nikomu! Pokud se budete někomu záměrně vyhýbat, schválně ublížovat, nebo ho/ji psychicky týrat, tak z té osoby vyroste člověk, kterému jste dali svůj vlastní vzor – agresora.

Někteří spolužáci mají problémy v rodině. V tomto případě potřebuje mít každý člověk okolo sebe přátele. Ne každý jde za třídní učitelkou žádat o pomoc. Tato část mého slohu mě přivádí k podobným scénám z různých filmů. Napiši vám příklad. Imaginární Lucie se vrací v odpoledních hodinách domů ze školy. V obývacím pokoji nachází spousty rozpitých lahví. Hned vedle leží matka. Lucie vchází do pokoje, kde nechává svou tašku se všemi školními úkoly a starostmi. Má totiž jiný úkol, musí uklidit celý byt. Po pár hodinách se vrací nevrle, rozespalec otec z práce. Lucie se raději dále věnuje gruntování. Otec si všimne ležící manželky v obývacím pokoji a suše oznámí Lucii, že jde do hospody. Na večer se matka probouzí, Lucie po vyzvání říká matce, kde se otec nachází. Matka rozzlobeně začne křičet na Lucii, že vůbec neuklidila a celý den proletošila. Lucie s brekem dále pokračuje v práci. Matka se dále utápí v alkoholu. Když má Lucka hotovo, jde si lehnout.

V noci ji probudí divoká hádka. Otec se vrátil z hospody a probudil matku. Slyší řev, facky a urážky z obou stran svých rodičů. Najednou ticho, už žádný řev, už zase může spát. Celou noc proberečí, samozřejmě do polštáře, bojí se pohnout v posteli, aby neprobudila podrážděné rodiče.

Druhý den ve škole: sociálně i prospěchově slabá dívka to má těžké i tam. Dostala několik špatných známek a spousty upozornění pro rodiče. Lucie se bojí vrátit domů. Jen tak se toulá městem. Jenže zima, hlad a osamělost ji zaženou domů. Matka čeká s lahví tvrdého alkoholu u dveří. Na nic se neptá... Lucie si musí vytrpět fyzický trest. Už ani nepláče, jen trpí... Po této akci se Lucie přiznává k známým a poznámkám ze školy. Matka spustí na Lucii, že takto hloupé dítě snad neviděla. Bohužel ji nezajímá, že místo učení se stará o domácnost. Lucie však ví, že tím to nekončí. Odpoledne celá rozrušená očekává návrat svého otce. Hned ve dveřích matka sdělí manželovi prospěch jejich dcery. Lucii čeká dlouhé a vyčerpávající ponižování. Po dokončení řvání a výhrůzek otec odchází do hospody. Matka už dávno spí... Tento úryvek jejího života je přetáčející se kazetou v přehrávači.

Lucie funguje doma jako služebná nebo boxovací pytel, na němž si rodiče vybíjejí svůj vztek. Proč se chovají rodiče ke své jediné dceři takto? Za prvé, matka otěhotněla mladá a nezvládá výchovu své dcery, když ani ona sama nebyla dovychoována. Nebo za druhé, matka otěhotněla v pokročilém věku a nemá sílu zvládat výchovu, pomoc nachází v alkoholu. Jak tomu předjet? Mluvit a věnovat se svým dětem. Vést ke slušnému a vzornému chování. Nehádat se před dětmi. Rodiče, tak jak se budete chovat vy, tak se budeme chovat my. Touto probranou částí psychického týrání se pouštím do zbytku mého slohu, který se týká fyzického týrání. Před pár minutami skončil film, který jsem si pustila kvůli tomuto slohu. Film se jmenuje *Zkažená mládež*. Tento film je mrazivým příběhem o ponižování lidské důstojnosti a jeho důsledcích. Abych vás s filmem více seznámila, budu vám ho vyprávět. Vše se odehrává v druhém ročníku střední školy. Třída je tvořena různými lidmi a různými osobnostmi. Je vedena hlavním komikem a velkým šéfem třídy Dominikem. Tento kluk si dokázal udělat takový respekt, že nikdo neprotestuje a všichni jdou s ním. Má svou hlavní chlapeckou partu, která ho na slovo poslechne. Do třídy s Dominikem chodí velmi neoblíbený a nespolečenský kluk jménem Jakub. Podle Dominika funguje Jakub ve třídě jako boxovací panák. Jakub musí chodit do školy každý den ve stresu a strachu, jestli se jeho "kamarádi" vyspali dobře a on to zrovna neschytá. Každý školní den vypadá asi takto: Jakuba mezi dveřmi chytí Dominikovo kamarádi a začali Jakuba všichni bít.

Spolužačky, které tomu jen přihlížely, se smály jeho nářkům. Jeden kluk jménem Filip se vzepřel a zastal se Jakuba. Nějaký čas Dominik nevěděl, co si počne. Pak se ale rozhodl. Chce Filip být jako Jakub? Dobře, tak se všim všudy. V té době si Jakubova maminka všimla modřin na jeho těle a volala do školy, že její syn chodí domů pomlácený ze školy. Dominikova parta

vše shodila na Filipa, který už nevěděl, co dělat. Jak sobě a Jakubovi pomoci. Dokonce Filipa opustila i jeho dívka, protože se zastával Jakuba a šel proti Dominikovi. Jakubův otec se ke všemu vyjádřil takto: »Chlapa, který si nedokáže poradit sám, si nebude nikdo vážit«. Útoky z Dominikovy strany se den co den zvyšovaly. Jednoho dne přišel Jakubovi a Filipovi e-mail, aby přišli na pláž, že si spolu potřebují vzájemně promluvit, psal ho Dominik. Když se sešli na pláži, pochopili, že to byla lečka. Objeví se tam všichni spolužáci ze třídy... Tři skočili po Filipovi, Dominik chytil Jakuba... Když Dominik a ostatní odešli, oba zůstali poníženi ležet na pláži. Netušili, co budou dělat. Jakubovi přelétla v hlavě věta jeho otce: »Chlapa, který si nedokáže poradit sám, si nebude nikdo vážit«. Jakub řekl Filipovi, že otec vlastní doma pušku a policejní zbraň. Filip pochopil, na co Dominik narážel. Druhý den ukradl Jakub otcí zbraň. S Filipem se sešli před školou. Oba byli odhodláni se pomstít...

Tento film je natočen podle výpovědi obětí šikany. Velmi brutální způsoby fyzické šikany, které se nacházejí v tomto filmu, jsou až neuvěřitelné. Jak k těmto metodám dětí přicházejí? Díky akčním filmům a bojovým videohrám. Tyto děti si chtějí některé »chvaty« vyzkoušet na živo. Jak zabránit, aby se vaše dítě nestalo agresorem? Nenechávat ho celé dny vysedávat u počítače. Zapojovat v domácích úkolech. Mluvit s dětmi a dávat příklad slušnému chování. Jaké to má asi doma mladý agresor? Podobně jako Lucie, na které si její rodiče vybíjeli svoji zlost. Jednání agresora může spočívat i v nesplněné lásce, kde dívka odmítne chlapce a ten si začne vybíjet zlost na osamělých lidech. Nedochozí mu, že i on je vlastně osamělý člověk, který potřebuje přátele a ne si dělat nepřátele, nebo dokonce šikanovat. Myslíte, že oběti fyzické šikany nejsou dívky? Omyl! Mám kamarádku, která si tím prošla. Na bývalé škole se nelíbila chlapcům a ti jí to dávali dost drsně najevo. Bála se chodit do školy, vyjít ven, kouknout z okna... matka si všimla modřin v okolí břicha, na nohách a rukách. Když se jí dcera svěřila, že každý den schytá několik kopanců, matka okamžitě jednala. Volala do školy a sjednala si schůzku s ředitelkou školy. Jenomže ta nechtěla o špině, kterou na její školu matka házela, ani slyšet. Chlapců se zastávala a dívku podezřívala ze lži. Ta nakonec musela přestoupit k nám. Bohužel svým bývalým spolužákům se nedalo vyhnout. Stále je jejich sousedka. Při vzpomínkách má slzy v očích a já jen nevěřicně poslouchám. Proč to dělají? Chtějí se snad zalíbit dívkám a ukázat svoji moc? Čím si doma asi museli projít, nebo i oni se stávají obětí agresora, když se tak chovají? Tohle nám zůstane utajené. Jak se má moje kamarádka chovat? Raději dělat mrtvého brouka, nebo raději věc dále rozmazávat, když z ní dělají lhářku? Můj názor? Pokud se začnou útoky opakovat, tak nahlásit vše rovnou na policii. Ne každý může teror unést. *Lenka Nekovářová, – Kráceno–*